

TAMTAM

Nezávislý skautský časopis ze Švýcarska

ŘÍJEN 1996

ROČNÍK XXIV (1996/1997)

ČÍSLO 1 (130)

Český Junák vstupuje do světa

Skauting je podle prezidenta Václava Havla „obrovskou výzvou pro všechny, pro které se pravda a láska staly střípkem životního kompasu“. Prezident Havel to uvedl v pozdravném dopise, který zaslal Junáku - svazu skautů a skautek - u příležitosti jejich opětovného přijetí do Světové organizace skautského hnutí. Junák má být znovu přijat do světové organizace na 34. světové konferenci, která se koná v těchto dnech v norském Oslu. V kanadském Wolfville pak bude na 29. světové konferenci Junák přijat za člena Světové asociace skautek. *čtk*

Děšť, vedro a "skoromráz"

Litoměřičtí Kondoři letos tábořili na Příbramsku. Prožili přivlasy deště, saharská vedra i noční dvouступňové "skoromrazy". Sníh se naštěstí nekonal. Zveřejňujeme výňatky z jejich táborové kroniky.

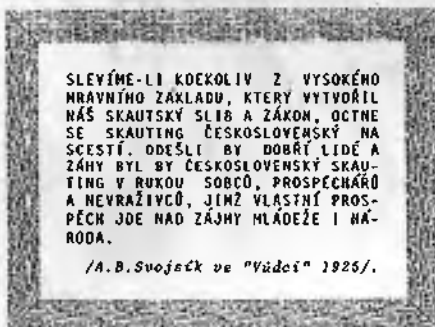
● Letošní noc byla osudná pro jednoho krtka, který nedopatřením vlezl Chytrolínovi do holinky a tím si připravil nepěknou smrt udušením. Poučení: pokud chceš dlouho žít, nelez Chytrolínovi do holinky!

● Včerejší návštěva skautek z Říčan nedopadla slavně. Nejenom proto, že pršelo - to by snad přežily - ale roveři, kvůli kterým sem vážily cestu, bvli na celodenní výpravě. Nastala tudíž oboustranná velká škoda.

/Pokračování na poslední straně/

Kobie desetišilinkových provi-
zorních bankovek, vvdaných v
obleženém Mafekingu za burské
vátky v roce 1900. Posádka pod
velením Baden-Powella byla od-
říznuta od Britů 12. října 1899.
Britské jednotky se však nakonec
Mafekingu úspěšně zmocnily
a Baden-Powell se stal národním
hrdinou.

SLEVÍME-LI KODKOLIV Z VYSOKÉHO
MRAVNÍHO ZÁKLADU, KTERÝ VYTVOŘIL
NÁŠ SKAUTSKÝ SLIB A ZÁKON, OCTNE
SE SKAUTING ČESKOSLOVENSKÝ NA
SCESTĚ. ODEŠLI BY DOBRÝ LIDÉ A
ZÁHY BYL BY ČESKOSLOVENSKÝ SKAU-
TING V RUKOU SOBČŮ, PROSPĚCHÁŘŮ
A NEVRAŽIVCŮ, JIMŽ VLASTNÍ PROS-
PĚCH JDE NAD ZÁHY MLÁDEŽE I NÁ-
RODA.

/A. B. Svojeck ve "Vůdci" 1926/.

KIMOVÍ HOŠI

V minulém čísle se Jestřeb pídil po
informacích o OS klubu "Kimoví ho-
ši". Cvrček z Brna sdělil mj.:

Velen nikdy žádný OS klub nezalo-
žil. Byl ale členem 18. OS klubu
"Kimoví hoši" přibližně v letech
1936-1939. Velen v tomto klubu ne-
měl žádnou funkci a podle mého ná-
zoru v něm byl z důvodů rehabili-
tačních, neboť klub měl chatu na
pěkném místě u řeky Svratky v Žabo-
vřeskách.

Brněnský 18. OS klub založil 1925
Evžen Škarda /pozdějišá mistonáče-
ník a vůdce Moravské lesní školy/.
Klub existoval až do roku 1970 a
dvěma přestávkami, kdy Junák byl
rozpuštěn. Byl to dobrý klub.

MŮJ PRVNÍ VÝLET

(Slohová práce jednoho včete.)

U skautů se my velice líbí. To
sme šli s Oldou a nejdřív sme jeli
trolejbusem a pak sme stáli a někteří
šli na záchod a pak sme zase šli.
U Bjpovic my prask puchejř a páčil
a také sme pily. Bylo nám horko a tak
sme si sedli. Olda přivázal flašku na
provaz a my sme pili. Ta flaška tam
nespadla a já pyl dvakrát. Olda na
ní udělá skopovej uzel. Pod jezem
sme skákali a my byli na druhéj
straně a jeden chlapec teprve zvracel.
Tak mu Olda dal Holančský kapky
a pak sme se brodili a při tom sme
se zuli. Svlékli sme se a šli se koupat.
Bylo tam dno, ukop sem si palec a
mnoho kamenů. Pak tam taky vlez
Olda a my sme na něj stříkali a pekli
buřty. Něčí tam spad a já si spalil
prsty. Pak sme Oldu mazali blátem
a on nás házel do vody. Pak sme se
plazili a kluc švyndlovali na body.
Já sem ale nešvyndloval a skákal sem
šestej přes lano. Dostal sem s ním
přes ucho. Ale já sem za to nemoch
protože sem měl žizeň, šel sem si
pro vodu a někdo jí bral z řeky a
ostatní ji vypyli a olda byl rozlobenej
a nadával na Tyfus. Taky sme po-
pysovali na třicet metrů stromy a já
lich měl i z kopretinou devět. Pak se
závodilo, ale já ne, protože sem měl
tu nohu. A v Bjpovicích sme pyli
a Soukup zapoměl nůž, tak pro něj
šli a čekali na Oldu. Von přišel,
vrazil Soukupa do vlaku a my tam
ostali, tak sme museli jít a zastavili
sme auto vono zatroubilo a jelo dál.
Tak sme šli a Olda přišel nakole a byl
zteklej ale mýnusy nemáme. Bylo to
pěkný a mám rád skauting. A trolej-
bus byl skoro prázdněj.

„Vatra“ — Uherský Brod.

Tento článek vyšel před 50. ro-
ky a přesto se nad ním zasmě-
jeme i dnes. A co váš oddílový
časopis? Zašlete nám ho. Třeba
v něm také něco "vyhrabeme".

Táta Dvořáček vzpomíná: Železnák s vodou

Ludvík Dvořáček - zvaný Táta Dvořáček - byl jedním ze zakladatelů náhodského skautingu. Celý život byl skautem nejen tělem a duší, nýbrž snad ještě trochu navíc. Zemřel v požehnaném věku 88 let v roce 1972. Přál si, aby jeho popel byl rozsypan v Pekelském údolí řeky Metuje, kam tak rád chodíval. V roce 1973 náhodští oldskauti uložili jeho urnu s fotografií Táty, jeho váček na tabák a se skautským šátkem v Pekelském údolí do skály. Vše je uzavřeno deskou, na které je skautský znak a iniciály L.D.

Z Tam-Temu, časopisu 137. klubu náhodských oldskautů, zveřejňujeme ve zkráceném znění vzpomínku Táty Dvořáčka na výlet v roce 1917.

Sešli jsme se tenkrát na Novém Světě. Omrknuv jsem hochy a hned mi padl do oka obrovský Vlasákův batoh. "Co to máš hrozného na zádech?", optal jsem se. "No přece vodu", odtušil. "V lese žádná voda není!", Vlasák měl v batohu železnák plný vody. Vysvětlil jsem mu, že v lese je vody dostatek. Jen vědět, kde. Hoch tedy musel vodu vylít.

Vyděli jsme se přes Kramolnu po Bílé cestě a pek se utábořili. Nešel jsem studánku a Vlasák se moc divil. Postavili jsme z velké plachty stan a varili guláš. Bylo v něm trochu cibule a vše, kdo co měl.

Po obědě jsme putovali dál. Na konci vse Horní Rybníky stála chelupa. Když jsme k ní došli, rádce Věna zeúpěl: "To mám ale řízení!" "Tak běž do stavení a popros selku, ať ti dá do džbánku vodu", poradil jsem mu. Věna se vrátil až po dlouhé chvíli. Nesl čtyřlitrovou baňku s mlékem. K velkému překvapení všech ho následovala paní s mísou buchet. Skautíci byli štěstím celí bez sebe.

Hodné paní jsem jménem nás všech poďěkoval. Pak jsem jí vysvětlil, že skauti neberou nic zadarmo. Dal jsem jí adresu, aby se mohla ozvat, kdyby něco potřebovala. A také ano. Dostali jsme korespondák s dotazem, zda můžeme přijít pomoci se senem. Samozřejmě jsme se nenechali pobízet. Ledva bylo seno pod střechou, přihnala se bouře s obrovským lijákem...

ZE SMUTNÉ ŽIVOTNÍ ZKUŠENOSTI OLD KIWIHO:

Víš, jak naučíš slepici štěkat?

Vezmeš si ji za manželku!

Skautské řády a vyznamenání

Na našem 3. Exiloree /1987/ byla udělována pamětní medaile na zelené stuze za víceletou aktivní činnost v exilovém skautingu. Zlatá medaile /za 15 a více let/ byla udělena 23 krát, stříbrná /za deset let/ 15 krát a bronzová /více než pět let/ 25krát. Medaile o průměru 45 mm dostaly i některé osoby žijící v Československu. Škoda, že výrobce se zmýlil a "povýšil" profesore Svojsíka na doktora.

I TY

můžeš svému nepříteli předplatit TAMTAM !!!

HASIČI NÁS ZACHRAŇOVALI (ale babička se nedala)

Jednou večer jsme ve Svatém Martině /Itálie/ hráli tombolu a najednou přijela na nás dvě tři hasičská auta s modrými světlý, ale nehoukala.

Všichni jsme se lekli, že u nás hoří a ve strachu jsme chtěli utíkat z domu pryč. Ale Pater, místo aby nás vyvedl z hořícího domu ven do bezpečí, schoval nás v jedné ložnici. Ale neprozradil nám, že hasiči mají cvičení.

Tři hasiči s dýchacími přístroji a maskami nás museli hledat. Když nás našli, Martínek se strašně bál a křičel, protože myslel, že to jsou čerti a přišli si pro něho. Dva hasiči museli nést Pandu, jelikož byl moc těžký, protože se přejechl čokolády, kterou vyhrál v tombole. Zato Netopýra vzal jen

jeden hasič. Ten byl lehký, protože v tombole nic nevyhrál. Když nás hasiči vynesli ven, položili nás na nosítka a my hned vyskočili, jako by se nic nestalo.

Jiní hasiči vytáhli žebřík do druhého patra a lezli po něm. Chtěli zachránovat babičku Cahovou a snést jí po provaze dolů, ale ta se nedala. Ostatní hasiči hasili louku za domem, která nehořela. Hodně vody teklo také po cestě a my jsme hned stavěli rybníčky. Pěta stavěl tak pilně, že měl bláto na zádech i za ušima.

Oddechli jsme si, protože u nás nehořelo, ale hasiči měli cvičení, jak nás zachránit, kdyby u nás hořelo.

NETOPÝR a PANDA

/Z Oddílového zpravodaje Sv. Jiří v německém Mnichově/

Roveři v RAF

U čs. leteckých jednotek v Anglii, které byly začleněny do RAF, byl v roce 1941 založen Junák. Bylo to vlastně taková vzdorovka proti zákazu skautingu v tehdejším Protektorátu. Je jasné, že naši roveři měli zcela jiné starosti, než chodit na schůzky a pořádát tábory. Byli plně vytížení vojenskými povinnostmi.

Ví někdo ze čtenářů něco podrobnějšího o činnosti našich roverů v RAF? Byla by to škoda, kdyby tento úsek české skautské historie upadl do zapomnění.

Od jednoho bývalého příslušníka RAF jsem obdržel kresbu jejich odznaku. Na perutích jsou písmena RS a ještě nějaký nápis, jenž se pro špatnou kvalitu nedá vyluštit.

JESTŘÁB (Neuenhof)

Junáká Písmá '96

V. ROČNÍK SVAZU SKAUTŮ HODRAVY A SLOVENSKA

V červnu se tradičně již popáté sešlo přes sto skautů a skutek ve Stitné ned Vláří. Kromě domorodců se dostavily čtvřčlenné

hlídky ze Slavčína, Brumova, Luhačovic, Pozlovic, Bojkovic, Dubnice nad Věhom a Nové Dubnice. O dobrá umístění v netradičních disciplínách - např. "Jak si kdo ustele.../stavba stanu trošku jinak/" - bojovalo 12 hlídek. Zvítězily Volevky ze Stitné před Brumovem a Pozlovicemi.

BOBR (Slovensko)

60 let SFH

To je zkratka Schweizerische Flüchtlingshilfe - Švýcarská pomoc uprchlíkům. Je to záslužná instituce, která se zasazovala především o uprchlíky z komunistických zemí, tj. z Tibetu, Maďarska, býv. Československa, Kambodži a j. Naše švýcarská oblast s SHF dlouho spolupracovala, hlavně při přípravě a organizování každoročních "Dnů uprchlíků". Mivali jsme na nich svůj stánek s českými specialitami, ale obzvláště s tiskovinami o obsazené vlasti a o zakázání skautingu v ní. Naše krojované skupiny tančily v Curychu a Bernu.

Oslava výročí se konala dne 5.6.1996 v Bernu za přítomnosti Bundesrata (ministra) Cottiho. Kambodžánci obstarali kuchyni, Maďaři Býčí krev, Češi a Slováci pečivo, tančili Poláci.

Vyjádřili jsme SFH svůj vděk, popřáli k výročí další úspěšnou činnost. Jak vidíme, na světě se prchá s neztenčenou měrou.

Skauting ve Švýcarsku

Dr. FERDINAND FOIT-PERUN

Švýcarsko je země pedagogických tradic, ale přesto není zde skauting ve velkém rozmachu. Je tu 25.000 skautů a 10.000 skautek, při tom je divěl skauting zcela oddělen.

Jak to, že je tam tak málo skautů? Myslím, že povážitelný rozvoj skautingu u nás je odlesekem budouvatelského nadšení vůbec. Souběžně mi to potvrdili Švýcaři, Francouzi i Belgičané, že takový junácký elán má jenom Československo a Francie, obě země, které se chtějí dostat na první místo v Evropě.

V obou zemích stojí také za skautskou myšlenkou stát.

Ve Švýcarsku jsem nikdy neviděl propagační skautskou skříňku, kterou má u nás každý oddíl. Záněd noviny nemají junáckou hlídku. Kromě chaty v Kanderslagu, viděl jsem skautské klubovny jen zastrčené ve špině periferie nebo starého města. Někde nemají ani elektrické světlo — a to ve Švýcarsku! Městění příspěvek je jeden frank, což je našich 13 Kčs, tedy také ne každému přístupné. Švýcařští skauti se nezdraví v civílu skautským pozdravem.

Jsou také vyžadováni často na různé průvody a demonstrace, ale to jako každý jiný spolek. Malý počet mi byl vysvětlován také tím, že lidé ve Švýcarsku jsou

příliš pacifistické a vidí v Pfadfinderbundu přípravu budoucích vojáků. Myšlenku světového bratrství jim švýcařští skauti v tom neukázali.

Není-li počet příliš velký, přece se to skautům v oddíle líbí. Na každou schůzku chodí v kroji a vůdce prohlíd správnou krojováním. Je tu zavedena rovněž družinová soustava a důsledně jsou v jednom oddíle vždy věčata, skauti a roveři. Přestupy pak jsou pravidelné a slavnostní. Rádcí skládají zvláštní rádcovský, a vůdci vůdčovský, slib. Každý přichází na schůzku nebo na sraz se musí vůdci ohlásit, což má také svou dobrou stránku. Kroj mají velmi podobný i oddílový život s družinovými závody, s ústředním závodem o «Panion d'honneur», se všemi slastmi a strastmi.

Pěkné vysvědčení dala švýcarskému skautu Mme Revillodová, dcera presidenta Masaryka. Její dva syni, švýcařští junáci, šli byli za války opravdovou oporou. Dovedli si sami udělati vše pro sebe, od spravování ponožek až po vaření, a pomáhali i jí. Vyplnili také to, co jim vešla junácká láska k naší republice, položili za ní život jako angličtí letci.

Dcera Masarykova, protože poznala, co může skauting dát Československu, přeje našemu junáctví další rozvoj a úspěchy.

Časopis "Činovnik" /1946/

Z projevu Karla Ležanského na 2.konferenci "Evropské hodnoty demokracie a výchovy po zkušenostech s totalitním režimem" :

"... dovoďte, abych mezi to kladné v našich novodobých dějinách, kterého nebylo málo, zahrnul i působení českého skautského hnutí. Ti, kdož prošli skautskou výchovou, poznali a procihtili jeho podstatu, zůstali v naprosté většině zastánci skautských ideálů a jejich významu pro život naší společnosti i celého světa. Pro život dnešní, ale zejména ten budoucí. Skauting předjal a poctivě hledal odpovědi na řadu otázek. I těch s celosvětovou závažností, s kterými se potýkáme na konci tohoto tisíciletí ..."

KONDOR
/Litoměřice/

ÚKOL PRO CHYTRÉ HLAVY

Slova, která používáme, tvoří naši slovní zásobu. Všichni lidé ji nemají, samozřejmě, stejnou. Někdo ji má větší a bohatší, jiný skromnější. Slovní zásobu "obyčejného smrtelníka" tvoří asi 7000 až 8000 slov. Umělci a duševní pracovníci mají ve své slovní zásobě až 20 000 slov. Někteří proslulí světoví spisovatelé používali ve svých dílech až 35 000 slov různého významu. A tak není divu, že nejlepším způsobem, jak obohatit a rozšířit svoji slovní zásobu, je četba knih...

Zkuste si ve volné chvíli vyzkoušet svoji slovní zásobu i fantazií. Pokuste se napsat krátký příběh, který bude mít nějaký děj. Ale pozor! V prvním případě smíte použít **pouze jednoslabičná slova**, t.j. taková, která už nejsou rozdělit na další slabiky. Ve druhém případě pak smíte použít pouze slova začínající na **stejně písmeno**.

Tady máte dva příklady jako důkaz, že to opravdu jde :

Blesk a strom

Byl den. Kdes vrch čněl a na něm hrad. Pod ním byl les. A u něj kemp, kde zněl zvuk strun a zpěv se nes. Tam stál stan. Tu dva, tam tři. Pln řad jich je. A hle, tu skaut. Tři, pět, snad sto? Ne, míň. Však kemp je pln. Teď hlad je zmoh. Jdou jíst svou krm. Jen mňam a mlask zní tu kol. Pak myj se myj a spát jdi hned, neb noc je tu.

Už kemp spí. Bdí tu jen Tom, jenž stráž dnes má. Vtom kap a kap a dešť je zde. Lež ne jen dešť, i hrom a blesk. Tom vzal si plášť, v ten dešť pak šel.

Vtom prásk. A blesk srol v smrčk. Ten hned se vzňal a na stan pad. Pak dešť ho zhas. Však stan je vpůl. Hned je tu Tom: „Je tam snad kdos?“ Tam spal přeč Jan. Co teď je s ním? Snad živ je on.

Vtom kde se vzal, stál tu Jan. Je živ a zdrav. A řek: „Já šel jsem v les, než ten strom pad. Ač měl jsem chvat, dost jsem zmok. Však teď tam být, kde je ten strom, byl by můj skon.“

„A co teď?“ ptá se Tom. Jan pod buk si leh: „Já spát chci zde.“ A Tom šel zpět, dát pryč ten smrčk, jenž dřív tu stál a blesk ho stál.

Povodeň

Pojednou přišla povodeň. Poklid polední přestávky přerušil pískot. Plátno příbytků postavených podle potoka poskočilo, příběhlo pár postav.

„Pojďte pomoci... Potokem plave pes... Pomalu propadá panice... Právě propnul propustí před peřejí...!“

Pepík, Pída, Petr, Pavel, Piškot přelezli plot. Přišli příliš pozdě! Pes proplaval podle platanů, párkrát pohotově prackama prohrábl potok, prohnoutou páteř položil přes plovoucí prkno. Potom překonal proud, přirazil pod pažež. Protáhl packy, poposkočil, přebehl planinu, pláchnul podle podmočeného pole pryč...

Polední povaleování poklidně pokračovalo...

Tekže - skočte za psací stroje a zašlete nám své romány!

Skauti za ostnatými dráty

Bylo jich tam bezpočetně. Abychom si udělali jen trochu představu, vyjmenujme dnes aspoň některé pouze z okresu Ústí nad Orlicí :

Pravoslav VESELÝ, dělník, odsouzen v r.1977 na 2 měsíce odnětí svobody za svoji činnost v Junáku, kde byl v té době vedoucím oddílu a zástupcem vedoucího střediska v Brandýse nad Orlicí. Pro jeho činnost v Klubu neangažovaných straníků byl Junák v Brandýse n.Orl. zakázán ještě dříve než se tak stalo všeobecně. U soudu mu bylo dáno mj.za vinu, že když v září 1976 zemřel bývalý vedoucí střediska Jan Šrajcr, zvaný Rikitan, Pravoslav zorganizoval pietní akt na býv. Poradní skále brandýských skautů.

Ladislav KNOP, student byl od r.1945 členem Junáka a byl považován za vzor v této organizaci. Proto byl v r.1947 vyslán na světové Jamboree do Moissonu ve Francii. Po únoru 1948, kdy bylo zřejmé, že Junák bude opět zlikvidován, se stal členem protikomunistické odbojové skupiny Jupro v Žamberku. Odsouzen byl v prosinci 1949 jako mladistvý na 10 let. Zemřel 18.1.1971 po dopravní nehodě. Žamberští skauti (zejména 1.odd.junáků, jehož byl členem) uctívají jeho památku pořádáním závodů skautských hlídek "Memoriál Ládi Knopa".

Antonín HONZÁK a Bohumír STRNAD se seznámili ve skautském oddíle, který působil již v době, kdy ho komunistický režim zakázal. Jejich práce se omezovala na občasná setkání v chatě na Pastvinách, ještě s dalšími členy ze Žamberka a okolí. Jejich hlavním posláním bylo "vyrobít" písemné materiály pro obnovenou skautskou činnost po převratu. Antonín Honzák, skautským jménem Ren, měl ze své dřívější činnosti a tábornické praxe množství knih, stovky her a soutěží, pomůcky pro ruční práce dětí od útlého věku až po návody pro rádce ve všech věkových a oborových stupních. Byli odsouzeni 6.9.1954, Ant.Honzák za 3 a půl roku, Bohumír Strnad na 18 měsíců odnětí svobody. Antonín byl už za války členem odbojové orga-

nizace "Generál Eliáš", obdržel mnoho vyznamenání, nejvíce si však vážil francouzského kříže. Všechno mu v r.1954 zabavili a nikdy už nevrátili. Zemřel v r.1986.

Josefu ŠKARKOVI, dělníku bylo dáno za vinu, že věděl o protistátní skupině, jejíž jeden člen je ve spojení s bývalými členy Junáka, kteří mají svou vlastní protistátní skupinu v Nové Pace. V rozsudku Krajského soudu v Pardubicích se praví mj. "...Pokud jde o obviněného Josefa Škarku nutno si povšimnout jeho ovlivěnní mentalitou a výchovou bývalého skautského Junáka. Byla to organizace vybudovaná podle vzorů angloamerických. Pod rafinovanou rouškou lásky k přírodě, pod záminkou výchovy k poznávání přírody, byli za první republiky získáváni mladí lidé pro cizácké ideje. Šlo o výchovu, která obdivovala koloniální panství bílých pánů nad barevnými rasami, která hlásala kult tzv. silné osobnosti a která ve svých důsledcích nebyla ničím jiným než jedním z prostředků k upevnění domělé nadpřirozenosti Anglo-američanů. Tato platforma vedla logicky na platformu fašismu a obdivování militarismu. Vedoucí představitelé Junáka se pokusili i po jeho rozpuštění udržet jej při životě v ilegalitě, jak to bylo potvrzeno i v tomto procesu. K takovým procesům tedy vede výchova Junáka..."

Josef k tomu sám dodává : "Tak, jako je v rozsudku pokroucena charakteristika skautského hnutí, je pokroucena a prošpikována dobovými frázemi i obžaloba. Fráze měly větší váhu než fakta.

Soud odsoudil br.Škarku k odnětí svobody na 6 let.

Jestřáb vydal nový odznak. Věnoval ho obětem bolševického běsnění. Je určen pouze těm, kteří poznali peklo komunistických věznic a nikdy nebyli členy KSČ.

Z knihy ohrožené přírody :

B o b ř i

Snad žádné jiné zvíře nemá u skautů tolik reputace a úcty jako bobr. Zvíře, které si pro jeho pílí a pracovitost, ale i užitek (kůže) oblíbili i severoameričtí a hlavně kanadští Indiáni. Často jej můžeme vidět na jejich totémových sloupech.

U nás si získali bobři svou popularitu snad díky nestárnoucí knize J. Foglara Hoši od Bobří řeky. Ale nutno zde upozornit, že pod názvem "bobřík" je nebo vlastně bylo v minulém století známo jiné, i když způsobem života podobné zvířátko, totiž Ondatra pižmová, která má rovněž kvalitní kůži. Ale nestaví si známé bobří hráze, i když většinu života rovněž tráví ve vodě i u vody. Je to hlodavec, živící se vodním rostlinstvem, kořeny a výhonky. Většinou sídlí v norách pod hlinitými břehy všech našich vodních toků i rybníků, někdy si staví obdobu bobřího hradu z rákosí a orobince. Kvůli budování nor v hrázích rybníků byla hojně pronásledována, ale osud příbuzného bobra jí nehrozí. V minulém století ji vysadili na panství Kolowratů do rybníka ve Strži u Dobříše, kam ji přivezli rovněž z Ameriky. Z a pár let a hlavně po I. svět. válce se rozšířila po celých Čechách a dokonce i do Německa a nyní se loví podle mysliveckého zákona jako lovná zvěř (do pastí) a má i své chráněné období, kdy vyvádí své mladé.

Zato náš Bobr evropský dopadl jinak. Bobří maso bylo považováno za postní jídlo, snad protože žil ve vodě. Málokterý kupec se obešel bez bobřího kožichu. Pak byl bobr loven i pro tzv. "bobří stroj" - castoreum, bobří pachové žlázy, ze kterých se připravovaly zázračné léčivé masti. Již skoro 200 let jsou pro naše toky zvláštností, hojněji se vyskytovali na Lužnici, kde byli vysazováni z chovné stanice v Červeném dvoře. Ale i takhle naše poslední "bobří řeka" po roce 1880 osiřela. S bobrem se u nás jaksi přestalo počítat. Dnes ho nezná vyhláška o ochraně volně žijících živočichů. Neznají ho myslivecké příručky. V připravené rezervaci na Staré řece u Třeboně se měl objevit v r. 1956, ale nebyla k tomu získána vhodná zvířata. Naši zoologové chtějí totiž vysadit Bobra labského, který žije v okolí Magdeburku v Německu.

O h e ň

Vážně

Zaplál oheň di-vu-pl-ný vystou-pil kouř tiše.

Zivě zapra- skalo smolné dříví teplozrě-ho dý -še.

Ne-ní strachu ne-ní chladu o-heň jasně

plane, se-že- hu-je ne-jenklestí myšlenky též

Vážně

pla- né . Ho-ří, volný pod nebe-sy co vše se v něm

ta- jí Slyš, pla-me-ny staré bá -je spo-lu

še-po-ta - jí.

Bobr staví hráze jen na mělkých tocích, aby nadržel vodu. Na hlubokých řekách hráze nestaví. Kolem vodních toků vytváří bobří louky, zbavené dřevin a zarostlé vysokou travou. Kácí a okusuje především topoly a vrby. V r.1983 se v našem tisku objevila zpráva, že vlak u Dačic zabil statného bobra. Bobří se totiž začali k nám stěhovat od jihu, zřejmě z populací, vysazovaných v Německu na Dunaji. Jsou zprávy o jejich výskytu v lužních lesích Slovenska a jižní Moravy. Uměle se vysazují rovněž v Běloruských lesích a ve východním Polsku. Ve Švýcarsku mají bobří svoji rezervaci na jezeře u Nussbaumen v kantonu Turgau. Curyšský oddíl si na ně při jednom víkendů přivstal, ale štěstí neměl.

Vážme si tedy dále bobrů v přírodě a zkoušejme lovit jen ty, které pro nás vymyslel J. Foglar ve svých příbězích.

Cookie: DĚJINY ČESKÉHO A SLOVENSKÉHO EXILOVÉHO SKAUTINGU V EVROPĚ (4)

Ve dnech 28. a 29. 6. 1980 se konalo v Rüsselsheimu NSR

VI. (jubilejní) VELESEZENÍ.

Zúčastnil se ho starosta Velen Fanderlík spolu s br. Dalejkou z U.S.A. Do starostovských rukou složilo činovnícký slib 12, převážně mladých čekatelů.

Byla projednána cesta br. Veleny po letošních letních táborech, event. ubytování v rodinách.

Br. Miltner vyřídil pozdrav od br. Plajnera z Prahy.

Přítomní vyzváni, aby spolupracovali s měsíčníkem STOPA, který už drahou vydává v Kanadě br. Fanderlík.

Evropským náčelníkem byl zvolen br. Grandtner. Zahraničním zpravodajem pro styk s jinými skautskými organizacemi byl jmenován br. Hauser.

Letní tábory 1980

- 5.7.-19.7. Krakonoš - tábor pro vlčata a světlušky ve srubu ve Waldu - Zürcher Oberland, vedl br. Kukal
- 5.7.- 2.8. Vodácký putovní tábor po Švédsku za účasti roverů z II. odd. Curych a z družin Medvěďů SG, Paříž a Stockholm
- 19.7.- 2.8. BULA-Bundeslager, celošvýcarský tábor na území býv. hrabství Gruyér, kontingent naší švýcarské oblasti vedl br. Miltner
- 12.7.- 2.8. Severka u Kolína n.R. odd. Německo-sever, vedl br. Kolominský
- " Odeta IV. v Odenwaldu odd. Veleny Fanderlíka, vedl Dr. Bělovský
- " Tábor obl. Holandsko ve Viehtachu NSR vedl br. Černo-horský
- 2.8.-23.8. Tábor mnichovského odd. sv. Jiří vedl P. Kopic
- " Velen V. u Vídne obl. Německo-jih vedl br. Hauser.

Po návštěvě většiny táborů zavítal starosta V. Fanderlík v doprovodu evropského náčelníka br. Grandtnera na setkání krajanů v Curychu, pořádané spolkem Sv. Čech, kde promluvil o našem skautingu a odpovídal na otázky.

- 6.-18.10. se konal podzimní tábor švýcarské oblasti v chatě Campeggio Alpe di Paz v Novaggiu (Ticino) pod vedením Pavla Beco, Fr. Tománka a Bumeranga.

V Paříži a Stockholmu se ustavují družiny.

Sestra Jelínková z Holandska vypracovala Osnovy pro Lesní školy. Oblastní holandská LŠ byla rozvrhnutá na několik termínů. Zahájení se konalo 13. a 14. 12. 1980 v Nijmegen.

V Poradním svitku č. 31 z února 1981 se oznamuje, že oblast Německo zvolila br. Kolominského jako svého mluvčího do Evropské rady. Za Švýcarsko je v ní br. Miltner, za Holandsko br. R. Kučera. Edice Skauted vydává propagační brožúrku Úvod do skautingu, určenou i pro rodiče.

I. odd. Baden ztrácí klubovnu.

Činnost 1981 :

- 13.-15.3. se sešel v Glattu (Schwarzwald) dorost Evropského poradního kruhu pod vedením br. Rektofíka
- 11.-18.4. velikonoční pracovní týden odd. Curych a Medvěďů SG v Curychu. Především se pracovalo na týpi.
- 6.- 8.6. Lesní škola a Rádcovský kurs oblasti Švýcarsko v Roverském centru v Engelbergu OW. Referenty byli : manželé Eliášovi a Seidlovi, bři Kukal a Hausner.
- 20.6. Účast na Dni uprchlíků v Curychu. Měli jsme svůj stánek

s jídlem a nápoji a propagačním materiálem a bernský oddíl tančil v národních krojích.

- 5.-18.7. Stanový tábor odd.Bern v Epauvillers v Juře. Vedly sestry Jitka Fliegrová a Monika Jičínská
19.7.-8.8. "Wigwam"-tábor odd.Curych v týpí v Saint-Brais rovněž v Juře. Vedla Helena Seidlová
vánoce Lyžařský týden spolu s Walliskými rovery v Montané.

V Poradním svitku č.32 z ledna 1982 se oznamuje, že v Evropské radě vystřídal Štefan Eliáš odstoupivšího Miloše Miltnera.

Činnost 1982 :

Odd.Bern - 2 lyžařské víkendy.

Ve dnech 24.a 25.4.1982 se konalo v Rüdersheimu NSR
VII.Velesezení.

Činovnícký slib na něm složili 3 skauti. Pracovalo se v oddělených téctických Moudrých kroužcích.

Provedeno "sčítání lidu". Evropský exilový skauting čítá 330 členů.

29.- 31.5.Oblastní rádcovský kurs v Engelbergu CH

- 19.6. stánek na celošvýcarském Dni uprchlíku v Curychu a Bernu. Vystoupila zde naše taneční skupina v národních krojích.

2.- 5.7. Účast na Sokolském sletu ve Vídni. Pořadatelská služba a taneční vystoupení.

17.7.-8.8.Tábor oblasti Holandsko v Glattu/Schwarzwald

" " " Německo-sever v Lüdenscheiden. Vedl Aleš Křížek a Filosof

24.7.-8.8.Letní tábor švýcarské oblasti v Danuša-Inn v Národním parku v Engadinu v týpích. Vedl Martin Gelnar

1.-21.8. Letní tábor oblasti Německo-střed v Glattu

" " " jih v Rakousku

" " " odd.Sv.Jiří, Mnichov ve Sv.Martinu v Dolomitech

9.-17.10.Podzimní tábor ve srubu v Regensdorfu CH. Vedl K.Kukal a sestra Miltnerová/Žurda.

Na jaře 1983 končí sestra Miltnerová-Krausová/Žurda svou činnost a s ní i bádenský oddíl. Bádeňští jsou pak zváni na podniky ostatních oddílů Oblasti švýcarsko.

Činnost 1983 :

20.-23.5. I.Exiloree v Glattu.Vzorně připravil br.Hauser. Br.Kolominský poskytl při něm interview redaktoru Svobodné Evropy p.Benoví.

25.6. stánek na Dni uprchlíků v Curychu

5.-15.7. účast naší družiny na XV.Jamboree v kanadské Calgaře v rámci německého kontingentu. Přípravu vedl br.Kolominský, kontingent br.Čemus. Poprvé účast děvčat.Týden po Jamboree ztrávili naši v kanadských rodinách.

Ve dnech 7.a 8.4.1984 se konalo v Bischofsheimu NSR

VIII.Velesezení.

Bylo oznámeno založení nového oddílu Bavorsko-sever při středisku Svojsík. Vede sestra Křivá/Šalina. Schváleny stanovy naší organizace, které vypracoval br.Dr.Volf. Odhlasováno, že ten, kdo si upravil poměr ke komunistickému režimu ve vlasti, nesmí být členem EPK.

Evropským náčelníkem byl zvolen br.Kolominský. Členové ER : Eva Horová, Holandsko, br.Marenčák L, Kukal CH a br.Coufal D.

Do jejich rukou složilo činovnícký slib 9 skautů a skautek

21.-22.Mai 1983

Činnost 1984 :

- 1. týden lyžařský tábor roverů v Saas Baalen CH
- 23.6. účast na Dni uprchlíků v Curychu a Bernu
- 14.7.-4.8. letní tábor odd.V.Fanderlíka v Glattu. Vedl.Dr.Bělovský
- " Válenka - letní tábor obl.Švýcarsko na Horním Rýnu. Vedl br. Kukul a Robert Kosek/Datel
- " letní tábor oblasti Holandsko ve spolupráci s oblastí Rakousko v Längau u Mariazell A. Vedl br.Černohorský jun.
- 21.7.-12.8.zájezd odd.Německo-sever za spoluúčasti odd.V.Fanderlíka do Anglie na International Scout Friendship Camp u Stoke-on Trent, spojená s návštěvou Gilwell-Parku a Londýna. Vedl Libero, Radka Hoferová a Pavouk
- 21.7.-11.8.Vlčácko-světluškovský tábor v Garbeck/Balve v Sauerland. Vedl br.Kazanský jun.
- 28.7.-11.8.tábor obl.Německo-jih u Dorný v Rakousku. Vedli Pavlovcové
- 4.-25.8. tábor odd.Bratří Čapků (Německo-jih) v Kainsmühle v Bavorském lese. Vedl br.Thiel/Šídlo
- " vlčácký tábor v Glattu. Vedl.br.Tříška a Jitka Poláčková
- " letní tábor odd.Sev.Bavorsko v Dorně A, vedl.br.Poláček
- 6.-14.10. podzimní tábor švýcarské oblasti v Neukirchu TG. Vedl Fr. Tománek, Gita Hulíková a Veronika Záplatová

Poradní svítek č.41 z 19.1.1985 informuje o schůzce ER, která se konala 24.a 25.11.1984 v Hartefeldu D. Byla uctěna památka br.Kazanského. Byl probrán adresář EPK a vyškrtnutí členové, kteří se již delší dobu neúčastní skautské práce.

Dále byly propilovány stanovy a znění skautského slibu.

Činnost 1985 :

- 17.-19.5 I.rovermoot v Glattu. Vedl br.Jiří Šlághamerský
- 25.-27.5 II.Exiloree v Brexbachtalu D za účasti 133 skautů a skautek
- 20.7.- 3.8."Válenka",- tábor šv.oblasti s hosty z Francie, D a Kanady. Vedl K.Kukul
- 13.7.-14.8."Poridge"-tábor obl.Holandsko v Edu ve Švédsku, vedl br.Černohorský st.
- " "Severka XII"-tábor obl.Německo-sever v Glattu
- "Čundrlík" - tábor odd.Bratří Čapků-Bavorsko v Hornofalckém lese
- "Seton"- tábor odd.Severní Bavorsko u Rodingu, Horní Falc
- "Dorna"- " obl.Rakousko
- Roverský vodácký putovní tábor po Rýnu a Kinzigu
- " pěší putovní tábor po Švarcvaldu. Oba putáky vedli manž.Wendligovi z odd.Velena Fanderlíka.

Toho léta tábořilo celkem 175 skautů, skautek, vlčat a světlušek + 33 činovníků.

7.a 8.12.se konaly v skautské rezervaci u Nijmegen porady ER.

V Poradním svítku č.43 z ledna 1986 uvádí mj.stav oblastí a oddílů

CH 2 oddíly
 NL 2 "
 D 6 "
 A 1 "

ER uvítala vytvoření oddílu při české škole ve Vídni.

ČSES přebírá výlohy, spojené s pohřbem V.Fanderlíka (+ 1.2.1985), kterého se v našem zastoupení zúčastnil br.Balejka/Fakir.

/Pokračování příště/

INDIÁNSKÁ KERAMIKA

PODLE SETONA

DOBROU HRNČÍŘSKOU HLÍNU DOBRĚ PROPRACUJEME A PŘÍPADNĚ DO NÍ PŘIMÍCHÁME JÍL NEBO PÍSEK. ODSTRANÍME KAMÍNKY A STĚBLA A VYVÁLÍME VÁLEČKY SILNĚ, ASI JAKO TUŽKA, DLOUHĚ, ASI 30 CM. NAMOČENÝMI PRSTY STÁČÍME VÁLEČKY DO SPIRÁLY, PŘÍČEMÍ VTRÁME VODU MEZI STYČNÉ PLOCHY. KDYŽ ODDĚLÁME DNO TALÍŘE, NEBO MISKY, POLOŽÍME VÝROBEK DO STÍNU, ABY TROCHU OSCHL A ZATVŘDL. JINAK BY SE ZBORTIL VLASTNÍ VÁHOU. ASI ZA HODINU HAVLČÍME OKRAJ NÁDOBY A POKRAČUJEME DÁL. PODLE VELIKOSTI VÝROBKU MUSÍME PŘERUŠIT PRÁCI I NĚKOLIKRÁT. KDYŽ JE NÁDOBA HOTOVÁ NECHÁME JI TROCHU PŘOSCHNOUT A HLINĚNOU KAŠÍ VYHLADÍME VNITŘEK I POUVRCH. PAK DO POUVRCHU NÁDOBY VYŘEJEME ORNAMENTY. POTOM NÁDOBU NECHÁME SCHNOUT VE STÍNU ZA HODIN, POTOM NA DALŠÍCH 24 HODIN JI MŮŽEME DÁT SCHNOUT NA SLUNCE. POTOM JI VSTRČÍME DO TROUBY, ABY DOKONALE OSCHLA. POTOM

NÁDOBU VYPÁLÍME A TO JE ZE VŠEHO NEJTEŽŠÍ. POSTAVÍME NÁDOBU NA ZEM ASI 15CM OD SĚRE. MEZI KADY POLOŽÍME POLENO O NĚCO VYŠŠÍ NEŽ JSOU NÁDOBY. PAK HAD NÁDOBAMI VYBUDUJEME Z MALÝCH KOUSKŮ DŘEVA A KŮRY HRANICI VYSOKOU ASI METR. HRANICI ZAPÁLÍME A NECHÁME JI PŮHE HOŘET ASI DVE HODINY. PAK Z HROMADY ZBUDOU JEN ZHÁVĚ UHLÍKY A V NICH NÁDOBY. NECHTE JE POSTUPNĚ VYCHLADNOUT S VYHÁŠTĚJÍCÍM OHNĚM. KBYBY JSTE JE VYTĚRLI ROZPÁLENÉ TAK BY SE NÁDOBA VE STYKU S CHLADNÝM VZDUŠNEM NA KDUSKY ROZPADLA.

TAK SE ZAČÍNÁ A VE SPIRÁLÁCH I POKRAČUJE

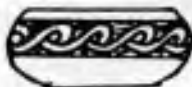
TALÍŘ

MISKA

HRNEK

SLUNCE

DĚŠT

BLESK

RŮST

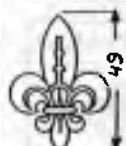

NOČ

Děšť, vedro a "skoromráz"

/Dokončení z 1. strany/

● Jako velkou atrakci a hlavně pro vyzkoušení odvahy vličit Plecháč se Rváčem postavili lanovku. Mírně jim pomáhali Šnek a Štrůdl, kteří dostali odpovědný úkol vysekat různé bodlinaté keře a šlahouny. Sice je vysekali, ale při prubířské jízdě Plecháč svou tělesnou schránkou /85 kg živé váhy/ zatížil lanu do takového průhybu, že prosvítl keřem trnovníku a následkem byla skoba jako vrata v jeho pořádní flanelové košili, takže to už nebyla košile, ale skorát tak hadr na podlahu...

Při návštěvě Slovenska jsem se setkal s jedním slovenským bratrem. Měl na kroji slibovou lilii, která mě na první pohled zaujala. Byla vysoká 49 mm, zatímco ostatní běžné lilie - existuje několik rezeb - jsou kolem 40 mm. Zmíněný slibák byl ražen v Kremnici z bílého plechu a udělován při slibu na ÚLS v Blatnici. Bylo vyrobeno asi 200 kusů.

Může mi někdo tuto slovenskou lilii obstarat? Vyměním, zaplatím anebo za ni i něco slíbím!

JESTRÁB (Neuenhof)

Pozdravovna

- z tábora v deštivém Kokořínském dole skauti a vličeš J. oddílu Nio-bara Mělník.

- ze sjezdu Vltavy Kapitán /Jero-měř/ a další členové posádek. "Hod-ně vody, bezvedné počasí, mnoho hub a dost studánek s pivem!"

- z "královského ležení starohut-ského" Rolf s Havrany /Havl. Brod/.

- z tábora v Itálii Jirka Kopic a kupa členů oddílu Sv. Jiří /Mnichov/

- z tábora Zmoknutého plcha /s krásnými rezičky/ Bobr z Horného Srnia.

- Sem z Kvasic.

TAMTAM - nezávislý časopis ze Švýcarska

Vydavatelé: Cookie a Old Kiwi. Vychází čtvrtletně. Ročník se počítá "od tábora do tábora", tzn. od října do července. Adresa redakce /Old Kiwi/: Jiří Čejka, Sonnenbergstrasse 98, CH-8610 Uster. Adresa administrace /Cookie/: Kerel Kukul, Blockweg 4, CH-3007 Bern. Roční předplatné pouhých 15 sFr nebo ekvivalent. Mimošvýcarsští čtenáři mohou bankovky zasílat v oběle - žádné šerky!!! Finanční podpory jsou velmi vítány. Časopis je zasílán pouze předplatitelům. Na bezplatné posílání různým knihovnám, archivům apod. nemáme peníze. Bankovní spojení: Bank Leu AG, 8022 Zürich, konto 80-317-5, Zugunsten von 9000-21247-1 Jiří Čejka.

Uzavěrka příštího čísla: 20.11.96 KDO NEČETL TAMTAM - NEŽIL!

REPRINT TAMTAMU V ČR: Jiří Flousek, Husova 580, 549 31 Hronov